

ιδιόν μου. Δὲν θέλω πύσει ἄνω· ἐξούτου κατα-
κείσω τὸν Καίσαρα νὰ ἐλευθερώσῃ τὸσον ἐπίσημον
συγγραφέα ἀπὸ τὴν κίχμαλωσίαν τούτην. Φέρει
πολυκιρίαι βλάβην, καὶ ἐξωτερικῶς εἶναι τὸσον
σκωληκόδρωτον, ὥστε μύλις θὰ τὸ ἐσθλῶντες ἂν τὸ
εὕρισκας καθ' ὁδόν (1).»

Ἀποχαιρετῶντες ἐδῶ, τὸν περικλητὸν τοῦτον ἄν-
δρα, τὸν ἐξιστορήσαντα μετὰ τόσης ἀληθείας τὴν
ὀκταετὴ αὐτοῦ διαμονὴν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀδύ-
νατον εἶναι νὰ μὴ θαυμάσωμεν, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ
τοσαύτης κκαε τρεχέας, εὕρισκε καιρὸν ἀρμόδιον
νὰ περιγράψῃ τὰ τῶν Τούρκων. Εἰς τὸν συγγρα-
φέα τοῦτον, ὀλίγιστα ἀπεντῶμεν περὶ τοῦ κλήρου
ἡμῶν. Μνεῖαν περὶ τῆς ἐκκλησίας δὲν κάμνει, ἀλλὰ
τῶν Τούρκων τὰς ὑποθέσεις, τὰς στάσεις καὶ τὴν
ἀλαζονείαν πληρέστατα περιγράφει. Τοιοῦτος ἀπ'
ἀρχῆς ἦτον ὁ σκοπὸς τῶν τεσσάρων τούτων ἐπιστο-
λῶν, διότι ἡ Εὐρώπη ἐροεῖτο τὴν Τουρκίαν, καὶ
ὁ Βυσθὲς ἐπεθύμει νὰ πληροφορήσῃ τὴν Εὐρώπην,
τίνα τρόπον μιμούμενοι τῶν Ὀθωμανῶν τὰς ἐμπολέ-
μους συνεθείας, δύνανται αὐτοὺς μὲν ν' ἀποκρούσωσιν,
ισχυρότεροι δὲ αὐτῶν νὰ γίνωσι. Αὐπὴς ἄξιον εἶ-
ναι, ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν ποικίλων διηγημάτων,
σπανιώτατα ἀναφέρονται τὰ τοῦ ἡμετέρου γένους. Τῇ
ἀληθείᾳ, ὁ ἀναγινώσκων τὸν Βυσθὲς νομίζει ὅτι
Γραικικὸν ἔθνος δὲν ὑπῆρχε τότε εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν. Καὶ ὅμως εἶναι τῆς βασιλείας τοῦ Σου-
λεϊμάνου φιλαλήθης ἱστορικός, καὶ τοιοῦτος θέλει
εἶσθαι πάντοτε, διότι αὐτόπτην μάρτυρα τῆς κρα-
ταιᾶς τούτης βασιλείας ὁμοιον αὐτοῦ ἄλλον δὲν ἔ-
χομεν. Ὅλοι δὲ σήμερον οἱ συγγράροντες τὰ Τουρ-
κικά, μὲ πλήρεις χεῖρας ἀρῶνται ἀπὸ τὸ σύγγραμ-
μα τοῦ περικλητοῦς τούτου συγγραφέως (1).

(Ἐπεταὶ τὸ τέλος.)

ΒΙΒΛΙΑΚΑ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. 202, 203 καὶ 205.)

—000—

38. Γεωργίου Οὐραίνου τοῦ Λουκταρίου λόγος
ἐκτεήριος εἰς τὸν θεόστεπτον καὶ πανσεβέχστον Βα-

(1) Εἰς σημείωσιν χειρόγραφον ἀγνώστου πινός, εἰς τὸ τέλος τῆς
τετάρτης ἐπιστολῆς τοῦ Ἀντισθέπου μου, λέγεται ὅτι τὸ χειρόγρα-
φον τοῦτο ἠγορεύθη παρὰ τοῦ Μαξιμιλιανῶ, καὶ φυλάττεται εἰς
τὴν Καεσάρειον βιβλιοθήκην. Εἰς τὸ γνωστὸν Γαλλικὸν λεξικὸν
de la Conversation et de la lecture, Paris 1833, ὁ συγγραφεὺς
ἀπεριόριστον τὰ συγγράμματα καὶ τὰς φιλολογικὰς ἐριδίας τοῦ Βυ-
σθῆ, λέγει περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου τὰ ἑξῆς: Un manus-
crit de Dioscoride, exécuté pour Julia Anicio, fille d'Olym-
brius, qui occupa le trône impérial au sixième siècle (γρ.
εἰσαχθῆναι).

(1) Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Gand ἀπεσταλὸς ἀνδρὶς τοῦ

σιλέα καὶ Αὐτοκράτορα, ἄριστον καὶ μέγιστον Ῥο-
δούλφον δεύτερον, τὸν Καίσαρα. Ἐτυπώθη ἐν Βε-
νατίας παρὰ Φραγκίσκῳ τῶν Ἰουλιανῶν. ἀφῆ. —
Σύγκειται ἐκ 16 σελίδων ἄνευ τῆς δι' ἀριθμῶν ση-
μειώσεως.

Σημ. Φυλλάδιον πολυτιμώτατον, ἐξ οὗ μανθάνει
τις διάφορα ἱστορικὰ γεγονότα ἀναφερόμενα εἰς τὴν
Ἰππειρον, καὶ διαφωτίζονται τὰ τῆς οἰκογενείας τῶν
Οὐραίνων, εἰς τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἰωάννης
Ζάφρος Οὐραίνος, οὗτινος ἀναφέρεται τὸ ὄνομα ἐν τῷ
Χρυσοβούλλῳ τοῦ Συμεῶνος. (Ὁρα Ἑλληνομνήμονα
φυλλάδ. 8, σελ. 506.)

39. Μετεωρολογικόν, ἦγουν διήγησις χαριεστάτη
εἰς τὰ μετέωρα τοῦ Ἀριστοτέλους, διὰ μέσου τῆς
ὁποίας ὑμπορεῖ (sic) ὁ καθ' ἑνας μὲ εὐκολίαν νὰ
καταλάβῃ ὅλα τὰ σημεῖα ὅπου εἰς τὸν αἶρα γίνον-
ται, ὡσάν Ἀστραπαί, Βρονταί, Βροχαί, Χαλάζια,
καὶ ἄλλα ἀξιολογώτατα πράγματα. Ποίημα κατα-
πολλὰ ὀφειλεϊμώτατον, συντεθὲν εἰς κοινὴν φράσιν
παρὰ τοῦ λογιωτάτου ἐν Ἱερομονάχαις Κυρίου Ἰωαν-
νικίου τοῦ Μαρκουρᾶ, τοῦ ἐκ Κερκύρας. Ἑνετίησιν
αχμῶ. Τυπωθὲν δὲ παρὰ Ἰωάννου Ἀντωνίου τοῦ
Ἰουλιανοῦ. Πουλιέται κοντὰ εἰς τὸ Γεφύρι τοῦ ἁ-
γίου Φαντίνου. — Εἰς 8 σελ. 34.

Σημ. Ἀφιερῶνται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῷ Πριά-
μῳ Ῥαρτοῦρῳ. Ἐν τῷ τέλει δὲ ὑπάρχει βίος τοῦ
ἁγίου Ἀρσενίου, μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν γλῶσσαν,
καὶ μετὰ ταῦτα ἐγκώμιον εἰς Ἀλέξιον τὸν Ῥαρτοῦ-
ρον Πρωτοπαπᾶν Κερκύρας.

40. Ἱστορία τῆς Σωσάννης. Ἑνετίησιν. Παρὰ Ὁρ-
σίνῳ Ἀλδρίτζῃ αχμῶ. Πουλιέται εἰς τὸν σάν Μαρ-
τίνιαν. — Εἰς 8, σελ. 14.

Σημ. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως Μάρκου Λεφα-
ράνα ἀναγινώσκεται ἐν ἀκροστιχίδι, εἰς τὴν ἀρχὴν
τῆς διὰ στίχων ἱστορίας.

41. Ἱστορία ὠραιωτάτη εἰς τὴν ὁποίαν περιέχε-
ται ὁ βίος καὶ ἡ ἀνδραγαθεία τοῦ περιδοῦτου Βα-
σιλέως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδῶνος, υἱοῦ τῶν θαυ-
μαστῶν Βασιλέων Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος, ἧτις
ἐδιορθώθη ἀπὸ τὸν Ἱεροδιάκονον Νικόδημον τὸν
Βελχτενῆ. Ἑνετίησι. Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ αχμῶ.
— Εἰς 8.

Σύγκειται ἐκ φύλλων 61 μηδεμίαν φερόντων σε-
λίδωσιν.

42. Γνωμολογικὸν περιέχον τὰ κατὰ ἀλφάβητον
γνωμικὰ μονόστιχα τοῦ Χρυσολοῦ ἐπὶ συντόμους
ἐπιστολὰς διαφόρων παλαιῶν Συγγραφέων καὶ ἀπο-
φθέγματα τῶν ἐπὶ τὰ Σαρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλ-
λων φιλοσόφων. Τὰ πάντα χρησιμώτατα τοῖς φιλο-
μαθεῖσι τῶν νέων. Ἑνετίησι, 1755. Παρὰ Ἀντωνίῳ
τῷ Βόρτολι. — Εἰς 16^{ον}. Σελ. 168.

43. Ἱστορία περὶ τῆς συμφορᾶς καὶ σκλαβείας τοῦ
Μωρέως καὶ στιχολογία πολλῶν ἄλλων ὑποθέσεων,
συντεθείσα παρὰ Μάνθου Ἰωάννου ἐξ Ἰωαννίνων πε-

Βυσιέτι τὸ 1829, διὰ φροντίδος τοῦ φιλομαθοῦς συμπατριώτου
αὐτοῦ Λαν-Πυλθὲμ. Ἰδε Dict. de la Conversation et de la
Lecture. Paris 1833. Ἄρθ. Βυσθῆ.

ριοχῆς Λόκου, ἥ προστέθη ἐν τέλει καὶ Κανόνιον τοῦ εὐρίσκων ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος ἀρχεται ὁ κάθε μῆνας. Ἑνετίησιν, 1768. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 127.

44. Ἱστορία τοῦ Ἡμερίου, υἱοῦ τῶν Βασιλέων τῆς Προβέντζας· νεωστὶ τυπωθεῖσα καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθείσα. Ἑνετίησιν, 1779. Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. Εἰς 8^{ον}. Σελ. 40.

45. Βιβλίον ὀνομαζόμενον Στιχολογία πολλῶν ὑποθέσεων, συντεθὲν παρὰ Μάνθου Ἰωάννου ἐξ Ἰωαννίνων περιοχῆς Λόκου. Περί τῆς συμφορᾶς καὶ σκληρείας τοῦ Μωρέως, ἀφιερωθὲν τῷ ἐντιμωτάτῳ καὶ εὐγενῇ Κυρίῳ, Κυρίῳ Ἰωάννῃ Δημητρίῳ. ἀφ' αὐτοῦ. Ἑνετίησιν, 1784. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 120.

Σημ. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ἐκδόσει ὑπάρχει ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ διὰ στίχων πρὸς τὸν Ἰωάννην Δημητρίον, καταχωρισθεῖσα καὶ εἰς τὰς μετὰ ταῦτα ἐκδόσεις.

46. Ἀριθμητικὴ εἰς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν ἀπλὴν ἡμῶν διάλεκτον. Ἐν Βιέννῃ, 1794. Εἰς 8^{ον}. Σελ. 96.

Μεταφραστὴς εἶναι ὁ Ἀθανάσιος Ψαλίδης.

47. Χρηστοθήκη πρὸς διευκόσμησιν ἡθῶν τῶν Νέων πάνυ λυσιτελής, ἐκ τῆς Λατινίδος μὲν ποτὲ εἰς ἀπλὴν μετενεχθεῖσα φράσιν, κοσμηθεῖσα δὲ τῷ κάλλει τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐν τινι προσχυρυνθεῖσα χάριν τῶν σπουδαίων ὑπὸ τοῦ Ἑλληγομωστάτου καὶ ἐν σπουδαίοις ἀρίστου Κυρίου Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου. Ἡδὲ δεύτερον ἀκριβῶς διορθωθείσα τύποις ἐξεδόθη. Ἑνετίησιν, αὐ. 1800. Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 47.

Σημ. Μετετυπώθη τῷ 1802, ἐν τῇ φιλολογικῇ Ἑγκυκλοπαιδεῖᾳ τοῦ Πατούσα, καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ τῷ 1805 καὶ 1810.

Ἰδὲ Κατάλογον Παπαδοπούλου, ἀριθμ. 336 καὶ 385.

48. Ἱστορία σύντομος τοῦ Σουλίου καὶ Πάργας, περιέχουσα τὴν Ἀρχαιότητα αὐτῶν καὶ Ἡρωϊκοὺς μετὰ τῶν Τούρκων πολέμους καὶ μάλιστα τοὺς τοῦ Σουλίου μετὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ κατοικοῦ τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἡγεμόνος τῆς Γραικίας καὶ Μακεδονίας. Ἐν Πάρισσι κατὰ τὸ 1803. — Τόμ. 2 εἰς 8^{ον}. Ἀμφότεροι οἱ τόμοι σελ. 123.

49. Σύνθεμα νέον ἐπιγραφόμενον ἡ Ἠχὴ τοῦ Πρώτη ἐκδοσις εἰς τὰ τυπογραφικὰ πισστήρια Πάνου Θεοδοσίου. Ἐν Βενετίᾳ, 1807 ἀλωναρίου — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 34.

50. Δοκίμιον περὶ πολιτισμοῦ τῶν Φιχάκων· περὶ τεχνῶν, γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν τῶν Κερκυραίων εἰς τὴν λαμπρὰν ἐποχὴν τῆς Ἑλλάδος· περὶ πολιτισμοῦ τῶν Κερκυραίων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄχρι τελευταίης τῆς ἡδὲ ληξάσης ἐκατονταετίας. Κερκύρα, 1811. — Εἰς μικρὸν 4^{ον}. Σελ. 114. ἑλληνιστί τε καὶ γαλλιστί.

Συγγραφεὺς τοῦ Δοκιμίου τούτου εἶναι ὁ Κερκυραῖος Ἀντώνιος Μελίχης.

51. Μῆλη ἀνακρεοντικά, συνταθέντα παρὰ Ἰωάννου Ζαμπελίου Λευκιδίου. Κερκύρα, ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως, 1818. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 101.

52. Παμέλα ὕπανδρος. Κωμωδία Καρόλου Γαλδονίου· νῦν πρῶτον μεταγλωττισθεῖσα παρὰ Φραγκίσκου Βάρη, καὶ ἐπιθεωρηθεῖσα παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντῆ. Ἐν Βενετίᾳ, Παρὰ Νικολάω Γλυκεῖ. 1817. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 83.

Σημ. Ὁ μεταφραστὴς τῆς κωμωδίας ταύτης εἶναι Ἰταλός, μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Σπυρίδωνος Βλαντῆ.

53. Ὁρέλεια τῆς δημοσίας παιδείας προκρινόμεναι τῶν τῆς ιδιωτικῆς ἵνα σχηματίσωσιν εἷς τοῦ Γένους χαρακτῆρα. Ἀέρος I. Β. Μαρκέλλου, καθηγεμόνος τῆς Ἰταλικῆς τε καὶ λατινικῆς φιλολογίας, ἐταίρου τῆς Ἰωνικῆς Ἀκαδημίας· μεταφραθεῖς εἰς τὴν νῦν ἐπιζομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον ὑπὸ Διονυσίου Κουλουμπάρδου τοῦ Ζακυνθίου. Κορφοί, ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως. 1817. Ἰταλο-ἑλληνιστί. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 45.

54. Μυθιστορία ὁ Ῥασέλας Πρίγγιψ τῆς Ἀέθουσινίας, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ Ἀγγλοῦ φιλολόγου Δ. Σαμουήλ Γιουσόνη καὶ μεταφρασθεῖσα εἰς τὸ νεο-ἑλληνικὸν ἰδίωμα παρὰ Π. Π. Κερκύρα, ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως. 1817. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. κγ' καὶ 206.

Μεταφραστὴς εἶναι ὁ Πλάτων Πετρίδης.

55. Ἱστορία τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος. Ποίημα ἀπλοῦν περιέχον πρῶτον τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ, Ῥουσίτ Πασᾶ, Ἰσοῦφ Πασᾶ καὶ Ἰσμαήλ Πασᾶ ἐναντίον τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος, τὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ τέλος τὴν καταστροφὴν τῶν Τούρκων, ἧτις συνέβη τὸ 1822 Ὀκτωμβρίου 20 καὶ διελύθη Δεκεμβρίου 31. Δεύτερον τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Σκόνδρα καὶ τοῦ Ὁμέρ Πασᾶ ἐναντίον τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας καὶ τὸν στενὸν ἀποκλεισμόν τοῦ Ἀνατωλικοῦ, ὅστις συνέβη κατὰ τὸ 1823 Ὀκτωμβρίου 5 καὶ διελύθη Νοεμβρίου 20. Ἐν Μεσολογγίῳ. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Δημητρίου Μεσθενέως, 1824. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 24.

56. Παράπονον ὀλιθερόν τοῦ εὐγενοῦς Κυρίου Γεωργίου Πυρρῆ, ὄντος ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ καὶ τὸ τέλος τοῦ βίου πλησίον ὄντωντος. Συντεθὲν παρὰ Διονυσίου Ἰωάννου Τζουκαλᾶ τοῦ Ζακυνθίου, γυνικαδέλφου αὐτοῦ. ΑΩΚΕ. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 20.

57. Ὁ Ἀγαμέμνων, τραγωδία Βίκτορος Ἀλφιέρη, μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν ἀπλοῦς ἑλληνικὴν γλῶσσαν παρὰ ΠΠ. Κορφοί, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως 1826. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 90. Μεταφραστὴς Πλάτων Πετρίδης.

58. Ὁ Ἀγαμέμνων, Τραγωδία Βίκτορος Ἀλφιέρου, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου Πετριτζοπούλου. Ἐν Κερκύρᾳ. Ἐκ τῆς Τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως. 1857. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 96.

59. Συλλογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοῦ ἐκ συνθήκης τῆς Εὐρώπης δικαιώματος τῶν ἑθνῶν περὶ τῶν θαλασσίων λειῶν καὶ τῆς οὐδετερό-

τητος ὑπὸ τοῦ Κόμητος Α. Πάλμ. Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐκ τῆς ἐν Ἰδρα τυπογραφίας, 1826. — Εἰς μικρὸν 4^{ον}. Σελ. 39 καὶ σελ. 15 αἰ σημειώσεις.

60. Ἐρευνα περὶ τῆς φύσεως τοῦ Διαφορικοῦ ὑπολογισμοῦ παρὰ τοῦ Δ^{ου}. Ἰωάννου Καρυνιδίου Κεφαλληνος, Ἐφόρου τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, Δεκάτου τῆς Σχολῆς τῆς φιλοσοφίας καὶ διδάκτορος τοῦ Διαφορικοῦ καὶ ολοκληρωτικοῦ ὑπολογισμοῦ. Κερκύρα, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως 1827. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 35. ἑλληνιστί καὶ γαλλιστί.

61. Εἰσαγωγή εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Νεοελληνικῆς γλώττης παρὰ Σπυρίδωνος Ἰππέως Κονδοῦ, Κερκυραίου. Κερκύρα, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως ἀνωξ'. — Εἰς 8^{ον}.

62. Ἰωάννου Βηλαρά ποιήματα καὶ πεζά τινα, ἐκδοθέντα παρὰ Ἀθανασίου Πολίτου, Κερκύρα. Τυπογραφία τῆς Διοικήσεως, 1827. — Εἰς μικρὸν 8^{ον}. Σελ. 235.

63. Ἀδαμαντίου Κορκῆ διάλογος δεύτερος περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμπεπόντων. Ἐκδόσις δι' ἑτέρου. Ἐκ τῆς ἐν Ἰδρα τυπογραφίας, 1827. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 80.

64. Ἱστορία τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς ἀρχαιστάτους χρόνους ὡς τὴν ὑποδούλωσιν αὐτῆς εἰς τὴν Ῥώμην. Κερκύρα, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Κυβερνήσεως. 1830. Δύο τόμοι εἰς 8^{ον}. — Ὁ Α' τόμος σφύγεται ἐκ σελ. 435 ὁ δὲ Β' ἐκ σελ. 442.

Σημ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Πλάτωνος Πετρίδου.

Ὁ Α'. Τόμος ἔχει δύο γεωγραφικοὺς πίνακας, ἐπιτυχῶς χαλκογραφημένους ὑπὸ τοῦ Ἑλλήνος τεχνίτου Γεωργίου Παπαγεωργίου, τοῦ ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικία ἀποβιώσαντος ἐν Κερκύρᾳ τὸ 1833.

65. Κατήχησις τῶν κυριωτέρων κοινωνικῶν καθηκόντων, ἥτοι ἀνάπτυξις τῶν κυριωτέρων τοῦ κοινωνικοῦ Δικαιώματος καὶ Χρέους, συνταχθεῖσα ὑπὸ Μ. Χρησταρῆ πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῆς Νεολαίας. Ἐν Βουκουρεστίαις. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ι. Ἡλιάδου. 1831. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 209.

66. Βιογραφικὴ ἱστορία τοῦ ἀθηναίου ἥρωος Μάρκου Μπότζαρη, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα παρὰ Σπυρίδωνος Μεταξᾶ Ζακυνθίου. Κερκύρα, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῆς Διοικήσεως. 1831. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 23.

67. Κ. Οἰκονόμου αὐτοσχέδιος διατριβὴ περὶ Σμύρνης. Μελέτη ἀπὸ τοῦ τυπογραφείου τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀποστολικῆς ἐταιρείας. 1831. — Εἰς 8^{ον}. Σελ. 48.

68. Παρατηρήσεις εἰς τὸ φυλλάδιον τὸ ἐπιγραφόμενον α Τί συμφέρει εἰς τὴν ἐλευθερωμένην ἀπὸ Τούρκους Ἑλλάδα νὰ πράξῃ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, διὰ νὰ μὴ δουλωθῇ εἰς χριστιανούς τουρκίζοντας ο Παρὰ τῶν Κυρίων Ἰωάν. Τοπάλλη καὶ Ἰωάν. Σούτζου. Γενούη, ἐκ τῆς τυπογραφίας Π. Α. Βοννάιντου. Rue Verdaine, 277. 1831. — Εἰς 8^{ον}.

(Ἔπεται συνέχεια.)

Ο ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ

Καὶ ἡ καταδίκη αὐτοῦ.

— 000 —

Μεταξὺ τῶν μεγάλων νόων, ὅσους ἡ Εὐρώπη ἐγέννησε μετὰ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναγέννησιν, τέσσαρες ἄνδρες μεγαλοφυεῖς διαλάμπουσιν ὥσπερ ἡλιοι, οὕτως εἰπεῖν, μεταξὺ ἀστέρων. Ὁ Βάκων, δηλονότι, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Καρτέσιος, καὶ ὁ Νεύτων, προωρισμένοι ὄντες, ὡς δοικαν, ὑπὸ τῆς φύσεως ἴνα κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἀκμάζαντες, τῇ αὐτῇ μεγάλονόῳ πεπροικισμένοι καὶ τοῦ αὐτοῦ ζήλου πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν εὐχοιρήσαντες, ἀνακαλύψωσι μυστήρια τῆς φύσεως τοσούτα, ὅσα πλεῖστοι νόες εἰς πολλῶν αἰώνων περιόδου δὲν ᾔθελον δυνηθῇ νὰ ἀνακαλύψωσιν.

Ἐκ τούτων ὁ Γαλιλαῖος, ὁ ἐκ Φλωρεντίας μέγας φυσικός, ἀστρονόμος καὶ μαθηματικός, ἐπεχείρησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν βεβρύτητα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αέρος καὶ τὴν ἀληθῆ θεωρίαν τῆς κινήσεως τῶν σωμάτων· διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀνεκάλυψε πολλὰ τῆς ἀστρονομίας· παραδεχόμενος δὲ ὑπερασπίσατο ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὸ ἀστρονομικὸν τοῦ Κοπερνίκου σύστημα· διὸ καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπῆνεγκε καταδρομὰς ἀπὸ τοῦ Ποντίφηκος τοῆς Ῥώμης.

Ἀρχηγοί, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἀστρονομικοῦ τούτου συστήματος ἐχρημάτισαν πάλαι ποτὲ ὁ Πυθαγόρας, ὁ ἐκ Κρότωνος Φιλόλαος ὁ Πυθαγόρειος, καὶ ἰδίως Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος, ἀστρονόμος ἐπίσημος, ὅστις ἀκμάσας περὶ τὸ 265 πρὶν Χριστοῦ, ἐδίδαξε παρήρησά ὅτι ὁ ἥλιος κέντρον ἐστὶ τοῦ παντός καὶ ἀκίνητος, ἡ δὲ γῆ κινεῖται περὶ αὐτόν.

Τὸ τοιοῦτο δὲ σύστημα μετὰ τοσούτους αἰῶνας ἀνεκκινισθὲν ἀπεδείχθη ὑπὸ Νικολάου τοῦ Κοπερνίκου τῷ 1507 ἔτος μετὰ Χριστόν· κατεκρίθη δὲ τῷ 1616 ὑπὸ ἱεροῦ κριτηρίου (Inquisition), ὡς ἐναντίον τῇ Π. Γραφῇ. Ὁ Γαλιλαῖος ἐπιβεβαιώσας δι' ἀποδείξεις τῶν κινήσεων καὶ ἀναντιρρήτων τὸ ἀστρονομικὸν δόγμα, κατηγορήθη ὡς αἰρετικός ὑπὸ τῶν Ἱησουϊτῶν ἐν τῷ φοβερῷ ἐκείνῳ κριτηρίῳ, καὶ καταδικάσθη εἰς εἰρκτὴν γέρας ἥδη ἐδόξαινοντούτης. Παρουσιασθεὶς εἰς ἐνώπιον τῶν κριτῶν ἴνα λάβῃ τὴν ἄφεσιν, καὶ γονυκλιτήσας ὡς ἐνόησε ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ Β'ιαγγελίου καὶ ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου τὸ δόγμα λέγων· «*Credo sincero et sibi non sieta, ubi iuro, maledico et detestor supra dictos errores et haereses*» ἥτοι· ἐν εὐδικρινείᾳ καὶ πίστει ἀνεπακρίτως ἀρνοῦμαι, καταρῶμαι καὶ ἀποστρέφωμαι τὰ προσηρημένα σφάλματα καὶ αἰρέσεις. Ἀλλὰ τὸ συνειδὸς ἤλεγχεν εἰσέτι τὸν φιλόσοφον διὰ τὰ ψευδῆ ὁρκωμώσια· ἐπ' ᾧ καὶ τετραγμένως ὅλως καὶ τὰ ὅμματα εἰς γῆν κατανεύσας, εἶπεν· «*e pur si muove, καὶ ὅμως κινεῖται*».

Ἡ τοῦ Γαλιλαίου καταδίκη, συμβᾶσα τῷ 1633 ἔτει, ἀποδεικνύει πόσον ἰσχύει ἡ δεισιδαιμονία κατὰ